

osobnost pojedinih firmi, pa se stoga tužitelj s osnovom ne može pozivati na eventualnu okolnost da su iste fizičke osobe vlasnici firme tuženoga i ujedno vlasnici firme Panamske na koje ime i vlasništvo su upisani brodovi, pa tako i sporni brod "Maco Progress". Kako je u toku spora tuženi dokazao potvrdama centralne luke Pirej br. 6022 od 6.XII 1971. g. da je u registar brodova luke Pirej upisan motorni teretni brod "Maco Progress", koji je vlasništvo Panamske kompanije Maco Progress Shipping Company, S.A. Panama, te potvrdom iste kompanije da je ona vlasnik toga broda i da je točna adresa vlasnika broda "Maco Progress Shipping Company S.A. Panama", P.O.Box 7283, Panama 5, Panama, valjalo je prigovor promašene pasivne legitimacije na strani tuženoga prihvatiti i presuditi kao u dispozitivu.

G.B.

OKRUŽNI PRIVREDNI SUD, Rijeka

Presuda br.III P-532/72-7
od 13.VI 1972.

Sudac: Vasilije Jović

Prijevoz stvari morem - Vozarina - Ako je brodarov agent nepravilno izračunao iznos vozarine u odnosu na brodarovu tarifu, brodar ima pravo naknadno zahtijevati vozarinu u iznosu koji odgovara njegovoj tarifi, premda je primalac platio vozarinu u iznosu navedenom u teretnici

Tužitelj je brodarov agent, a tuženik je špediter koji je s tužiteljem zaključio ugovor o prijevozu stvari morem, i ujedno bio primalac tereta.

Tužitelj tvrdi da je agent u luci iskrcaja u teretnicu unio iznos vozarine koja je niža od one koja proizlazi iz vozarove tarife. Traži da mu tuženik plati razliku. Budući da tuženik to nije učinio, ustaje tužbom zahtijevajući od suda da tuženika obveže u smislu tužbenog zahtjeva.

Tuženik se protivi tužbenom zahtjevu, ističući da je obračunatu vozarinu izvršenu na osnovi zaključnice br.1/71 od 8.I 1971. isplatio tužitelju onako kako je tužitelj prvobitno obračunao. Naknadni zahtjev tužiteljev s povećanom stavkom vozarine tuženik je primio tek nakon tri mjeseca, računajući od dana ispostavljanja prvog obračuna vozarine, te je praktički nemoguće udovoljiti tužbenom zahtjevu, jer da je od dana podnošenja carinske deklaracije do tužiteljevog naknadnog terećenja prošlo više od tri mjeseca.

Sud je udovoljio tužbenom zahtjevu u cijelosti.

Nakon što se uvjerio da iznos tužbenog zahtjeva odgovara vozarovoj tarifi, sud je zaključio da je neosnovano stajalište tuženoga da je plaćanjem manje obračunate vozarine udovoljio svojoj obavezi za plaćanje vozarine, ukoliko je bilo čijom greškom vozarina niže obračunata od stvarne vozarine.

N.P.

Bilješka.- Ne ulazeći u pitanje agentove aktivne legitimacije što je podigao tužbu za zahtjev koji stvarno pripada vozaru, a koje pitanje prvostepeni sud nije raspravljao, u pogledu same stvari navodimo slijedeće:

Iz obrazloženja presude na žalost nije vidljivo što su u pogledu vozarine stranke unijele u zaključnicu. Ukoliko je u zaključnici bilo uneseno da se vozarina obračunava prema vozarovoj tarifi, tada je gornja presuda potpuno opravdana, jer se ne može dopustiti da se unatoč ovakvom ugovoru protivna stranka okoristi greškom u primjeni tarife. Obratna je situacija pod pretpostavkom da se zaključnica uopće ne poziva na vozarovu tarifu. U tom slučaju treba primijeniti onu vozarinu koja je stvarno unesena u teretnicu.

Osobitost ovoga spora je u tome što je primalac po teretnici bio ujedno i naručitelj prijevoza. Iz te okolnosti slijedi da se on ne može pozivati na pismenu obavezu iz teretnice. U protivnom slučaju, naime u pretpostavci da je primalac po teretnici različita osoba od naručitelja prijevoza, primalac bi imao dužnost platiti samo onaj iznos vozarine koji je naveden u teretnici i to bez obzira što su stranke, naručitelj prijevoza i vozar, odnosno njihov agent, u pogledu vozarine ugovorili. Drugo je pitanje da li bi se pod ovom pretpostavkom vozar imao pravo za manje naplaćene iznose vozarine regresirati od naručitelja. Čini nam se da toga prava ne bi imao. Kad je vozar unio iznos vozarine u teretnicu, time je obavezao primaoca da vozarinu plati prema navodima teretnice. Na taj način je ujedno naručitelja oslobodio plaćanja vozarine. Prema tome naručitelj bi mogao u svoju obranu navesti da on ne može snositi štetne posljedice greške brodarova agenta koji je bio dužan u teretnicu unijeti onaj iznos vozarine, koji je ugovoren i tako dužnost plaćanja potpuno prebaciti na primaoca.

B.J.